

รายงาน
ของ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ
พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๒
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ตัวหนังสือ

(สำเนา)

ที่ ๑๓๗๒/๒๕๕๔

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการสิทธิวิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการบริหารการใช้สิทธิชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. (นางสาวห้องศรี สารากุมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๓๖ คน โดยในสัดส่วนของพรรคเพื่อไทย จำนวน ๑๒ คน พรรคเพื่อไทยไม่ประสงค์จะเสนอรายชื่อบุคคลเข้าร่วมเป็นกรรมาธิการ ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกมลวิศว์ แก้วแฝก	๒. พลตำรวจโท เจตน์ มงคลหัตถ์
๓. นางเจิมมาศ จิ่งเลิศศิริ	๔. นายเจือ ราชสิทธิ์
๕. นายชาติดา ไทยเศรษฐ์	๖. นายถวิล ไพรสณฑ์
๗. นายนิพนธ์ บุญญามณี	๘. นายบรรพต ต้นธีรวงศ์
๙. นายปกรณ์ นิลประพันธ์	๑๐. นายปาน พึ่งสุจริต
๑๑. นายพนิช วิกิตเศรษฐ์	๑๒. นายภูมินทร์ สิริระประเสริฐ
๑๓. นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท	๑๔. พลตำรวจโท วรพงษ์ ชิวปรีชา
๑๕. พลตำรวจตรี วิชัย รัตนะยศ	๑๖. นายสุภรักษ์ ควรหา
๑๗. นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ	๑๘. นายสาธิต ปิตุเตชะ
๑๙. นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์	๒๐. นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์
๒๑. นายอรรถพร พลบุตร	๒๒. นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี
๒๓. นายอุทัย แสนแก้ว	๒๔. พลตำรวจเอก เอก อังสนานนท์

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นิพนธ์ บุญญามณี

(นายนิพนธ์ บุญญามณี)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

(นายสามารถ คัมภีรานนท์)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๒

สำนักกรรมการ ๒

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๒๔-๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๒๕

ตวิชา/ร่าง

ประไพศรี/พิมพ์

ธวัชชัย/ตรวจ

ตรวจทาน

ครั้งที่ ๑ ธวัชชัย เทพรรัตน์ , ตวิชา แยมสอาด
อโนทัย รอดม้วย

ครั้งที่ ๒ อัจฉรา สวนสมุทร , อาริษา เสาวรส

ครั้งที่ ๓ วิลาวรรณ ราษฎร์ , เผ่าพันธุ์ นวลสง

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔ และครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการบริหารการใช้สิทธิชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. (นางสาวพองศรี อารามภูมิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณา โดยในสัดส่วนของพรรคเพื่อไทย จำนวน ๑๒ คน พรรคเพื่อไทยไม่ประสงค์จะเสนอรายชื่อบุคคลเข้าร่วมเป็นกรรมการ กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายนิพนธ์ บุญญามณี	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายสาธิต ปิตุเตชะ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายชกต ไทโยเศรษฐ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) พลตำรวจโท วรพงษ์ ชิวปรีชา	เป็นเลขาธิการคณะกรรมการ
(๕) นายปกรณ์ นิลประพันธ์	เป็นผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ
(๖) นายอรรถวิรัช สุวรรณภักดี	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๗) นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๘) นางเจิมมาศ จิ่งเลิศศิริ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๙) นายถวิล ไพรสณฑ์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้งที่ปรึกษาของคณะกรรมการ (ที่ไม่ได้เป็นกรรมการ) คือ

- นายชาย ศรีวิกรม์

๓. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้ง นางสาวตวิษา แฉ่มสอาด วิทยากร ๕ กลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง สำนักกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขาธิการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๒

๔. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

- (๑) พลตำรวจตรี สาโรจน์ พรหมเจริญ รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล

(๒) พันตำรวจเอก ภวดี พรหมมะกุล	รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการ
๔.๒ กระทรวงกลาโหม - พันเอก กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	ผู้อำนวยการกองกฤษฎีกาทหาร และการต่างประเทศ กรมพระธรรมนูญ
๔.๓ กระทรวงมหาดไทย - นายพิสิทธิ์ ศรีวรรณันท์	นิติกร ระดับชำนาญการ หัวหน้าฝ่ายพัฒนากฎหมาย สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง
๔.๔ กระทรวงยุติธรรม - นายนำโชค พงศ์จันทร์เสถียร	นิติกร ระดับชำนาญการ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
๔.๕ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี - นายวรพันธ์ เย็นทรัพย์	ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายและ ระเบียบกลาง รักษาราชการแทน ผู้อำนวยการสำนักกฎหมายและ ระเบียบกลาง
๔.๖ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ - นายฉัตรชัย บางชวด	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับชำนาญการพิเศษ รักษาการผู้อำนวยการ สำนักความมั่นคงกิจการภายในประเทศ
๔.๗ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ - นายฐานันดร อิงคนินันท์	นิติกร ระดับชำนาญการ
๔.๘ สำนักงานอัยการสูงสุด (๑) นายน้ำเท้ มีบุญส้าง (๒) นายฉัตรชัย ตริพิพัฒน์กุล	อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด
๔.๙ กรุงเทพมหานคร (๑) นายวรพจน์ อินทุลักษณ์ (๒) นายสิน นิตธาตกุล	รองผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน สำนักเทศกิจ

(๓) นายสมภาคย์ สุขอนันต์

ผู้อำนวยการกองตรวจและปฏิบัติการ
พื้นที่ ๑ สำนักเทศกิจ

๕. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๕.๑ ศาลปกครอง

- (๑) นายวรวิทย์ กังศศิเทียม
- (๒) นายสุเมธ รอยกุลเจริญ
- (๓) นายประเวศ รักชล
- (๔) นายสมชัย วัฒนการุณ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ตุลาการศาลปกครองกลาง
ตุลาการศาลปกครองกลาง

๕.๒ ศาลยุติธรรม

- นางสาวเปรมรัตน์ วิจารณ์อาณาณ

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น
ประจำสำนักประธานศาลฎีกา

๕.๓ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

- นายไพฑูริย์ วราหะไพฑูริย์

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๖. ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

๖.๑ สำนักงานศาลปกครอง

- (๑) ว่าที่เรือตรี พรรฐ คงยิ่ง
- (๒) นายกฤติพงศ์ ชนาชน

รองผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ
พนักงานคดีปกครอง

๖.๒ สำนักงานศาลยุติธรรม

- นายเอกพงษ์ ชนะพัฒนา

นิติกร

๖.๓ สำนักงานอัยการสูงสุด

- (๑) นายนรุฒิ สุนทรวรชุน
- (๒) นายชาญณรงค์ พงศภัค
- (๓) นายคชาวุธ อากานอก

นิติกร ระดับปฏิบัติการ
นิติกร ระดับปฏิบัติการ
นิติกร ระดับปฏิบัติการ

๖.๔ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- (๑) นางสาวกมลกานต์ ศรีสุวรรณ
- (๒) นางสาวฐานันญา หนูมาศ

นักกฎหมายกฤษฎีกา ระดับชำนาญการ
นักกฎหมายกฤษฎีกา ระดับชำนาญการ

๖.๕ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

- นางสาวพรนภา มีชนะ

พนักงานคดี ระดับ ๗

๖.๖ กรุงเทพมหานคร

- (๑) นายณัฐสันต์ จันทเดมีย์
- (๒) นายณัฐวุฒิ จักรชัยเจริญ
- (๓) นายธนพู คุตตานนท์

นิติกร ๗ สำนักเทศกิจ
 นิติกร ๖ ว. กองนโยบายและแผน
 สำนักเทศกิจ
 นิติกร ๕ สำนักเทศกิจ

๖.๗ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

- (๑) พันตำรวจเอก ไพฑูรย์ ติระสกุล
- (๒) พันตำรวจเอก นัยวัฒน์ ณะเดิมชิด
- (๓) พันตำรวจเอก สุกิจ อรุณฤกษ์ถวิล
- (๔) พันตำรวจโท อีระวัฒน์ นุมานิต
- (๕) พันตำรวจโท มนตรี สุขวานิช
- (๖) พันตำรวจโท สุธี เอี่ยมเจริญยิ่ง
- (๗) พันตำรวจโท มนตรี เทศขัน
- (๘) ร้อยตำรวจโท สุวรรณสาม ศรีวิเชียร

ผู้กำกับการกลุ่มงานกฎหมาย
 กองนิติการ สำนักงานกฎหมายและคดี
 รองผู้บังคับการ กองบังคับการปราบปราม
 กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
 ผู้กำกับการฝ่ายอำนวยการ ๘
 กองบังคับการอำนวยการ
 กองบัญชาการตำรวจนครบาล
 นายเวร (สบ ๓)
 ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
 รองผู้กำกับการ กลุ่มงานสอบสวน
 ตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการ
 สารวัตร กลุ่มงานกฎหมาย
 กองนิติการ สำนักงานกฎหมายและคดี
 รองผู้กำกับการ ๕ กองบังคับการปราบปราม
 การกระทำความคิดเกี่ยวกับการคุ้มครอง
 รองสารวัตร ฝ่ายอำนวยการ ๘
 กองบังคับการอำนวยการ
 กองบัญชาการตำรวจนครบาล

๖.๘ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

- ว่าที่ร้อยตรี ประสิทธิ์พร บุญยานันทน์

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
ระดับชำนาญการ

๖.๙ กระทรวงกลาโหม

กองบัญชาการกองทัพไทย

- (๑) พันเอก กังวาน สุจินต์
- (๒) พันโท นิติน ออรุ่งโรจน์

ผู้อำนวยการกองปฏิบัติการพิเศษ
 สำนักปฏิบัติการ กรมยุทธการทหาร
 กองบัญชาการกองทัพไทย
 นายทหารพระธรรมนูญ
 หัวหน้ากฎหมายระหว่างประเทศ
 กองกฤษฎีกา สำนักงานพระธรรมนูญทหาร

กองทัพบก

- พันเอก สงศักดิ์ นันทธนะวานิช

หัวหน้ากอง

สำนักงานพระธรรมนูญทหารบก

กรมพระธรรมนูญ

(๑) พันโท พัฒนชัย พัฒนเจริญ

หัวหน้าวิชาการและค้นคว้า

กองกฎหมายทหารและการต่างประเทศ

(๒) พันตรี เสนีย์ พรหมวิวัฒน์

ประจำแผนกตรวจและร่างกฎหมาย

๖.๑๐ ผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๑) นายภราดร วิไลกุล

ผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นายพนิช วิจิตเศรษฐ์

(๒) นางสาวลักษณาวรรณ ทองไชร์

ผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นายนิพนธ์ บุญญามณี

(๓) นายปัญญา จันทร์ชุม

ผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นายนิพนธ์ บุญญามณี

(๔) นายธนวิทย์ ปิยะปานันท์

ผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นายนิพนธ์ บุญญามณี -

(๕) นายธนิก ชินนัยจะพล

ผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นายอรรถพร พลบุตร

๗. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๒ คน คือ

(๑) นายอภิชาติ การิกาญจน์

(๒) นายสุวโรช พะลัง

๘. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

นายสุวโรช พะลัง ขอแปรญัตติ โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความบทนิยามคำว่า “ผู้รับแจ้ง”

ในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

(คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ)

“ผู้คณะกรรมการรับแจ้ง” หมายความว่า ทั้งหัวหน้าส่วนที่ตำรวจแห่งท้องที่ที่มีตำรวจชุมชนหรือตำรวจหรือบุคคลอื่น ทั้งที่คณะกรรมการส่วนกลางและคณะกรรมการส่วนจังหวัดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีหน้าที่รับแจ้งการชุมนุมสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ บททั่วไป

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

มีการแก้ไข

มีการแก้ไขการขอสงวนความเห็น

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท (กรรมการธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่มความในมาตรา ๘

เป็นดังนี้

“มาตรา ๘ การชุมนุมสาธารณะต้องไม่เข้าไปหรือกีดขวางทางเข้าออกสถานที่ ดังต่อไปนี้

เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๑) สถานที่ประทับของพระมหากษัตริย์ พระราชินี และพระรัชทายาท รวมถึงสถานที่พำนักของ

พระราชอาคันตุกะ

(๒) รัฐสภา ทำเนียบรัฐบาล ศาล และหน่วยงานของรัฐ

(๓) ท่าอากาศยาน ท่าเรือ สถานีรถไฟ หรือสถานีขนส่งสาธารณะ

(๔) โรงพยาบาล สถานศึกษา และศาสนสถาน

(๕) สถานที่ทูตหรือสถานกงสุลของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

การชุมนุมสาธารณะที่ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่ง (๑) (๔) และ (๕) ต้องมีระยะห่างจากสถานที่

ดังกล่าวไม่น้อยกว่าห้าสิบเมตร

นายอภิชาติ ภาวิกาภรณ์ ขอแปรญัตติ โดยขอให้เพิ่มความในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

(คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ)

“มาตรา ๘ การชุมนุมสาธารณะต้องไม่กีดขวางทางเข้าออกสถานที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ประทับของพระมหากษัตริย์ พระราชินี และพระรัชทายาท และสถานที่พำนักของ

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

- (๒) รัฐสภา ทำเนียบรัฐบาล ศาล และหน่วยงานของรัฐ
- (๓) ท่าอากาศยาน ท่าเรือ สถานีรถไฟ หรือสถานีขนส่งสาธารณะ
- (๔) โรงพยาบาล สถานศึกษา และศาสนสถาน
- (๕) สถานทูตหรือสถานกงสุลของรัฐต่างประเทศ
- (๖) ย่านเศรษฐกิจการค้าสำคัญ

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

นายสุวิทย์ พระสิงห์ ขอแปรญัตติ โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๙ เป็นดังนี้
(คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว) ผู้แปรญัตติพอใจ

“มาตรา ๙ ในกรณีที่เห็นสมควร ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือจัดกำหนดให้มีสถานที่เพื่อใช้
สำหรับการชุมนุมสาธารณะที่ได้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ที่ทำการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ

ในการจัดให้มีสถานที่สำหรับการชุมนุมสาธารณะตามวรรคหนึ่ง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
คำนึงถึงผลกระทบต่อความสะอาดของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะนั้นด้วย

การจัดให้มีสถานที่เพื่อการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา นี้ไม่กระทบต่อเสรีภาพของประชาชนที่จะ
จัดการชุมนุมสาธารณะในที่สาธารณะอื่น

มิให้นำความในหมวด ๒ การแจ้งการชุมนุมสาธารณะ มาใช้บังคับกับการชุมนุมสาธารณะใน
บริเวณสถานที่ตามวรรคหนึ่ง”

นายสุวิทย์ พระสิงห์ ขอแปรญัตติ โดยขอให้เพิ่มความเป็นหมวด ๑/๑ คณะกรรมการรับแจ้ง
มาตรา ๙/๑ และมาตรา ๙/๒ เป็นดังนี้
(คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว) ผู้แปรญัตติพอใจ

“หมวด ๑/๑

คณะกรรมการรับแจ้ง

มาตรา ๙/๑ ให้มีคณะกรรมการส่วนกลางทำหน้าที่รับแจ้งการชุมนุมสาธารณะในเขตพื้นที่
กรุงเทพมหานครตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบด้วย รองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน
กรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ ผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
นายกสภาทนายความ เป็นกรรมการ และปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการและเลขาธิการ

มาตรา ๙/๒ ให้มีคณะกรรมการส่วนจังหวัดทำหน้าที่รับแจ้งการชุมนุมสาธารณะในเขตพื้นที่ของแต่ละ
จังหวัดนอกจกเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน
กรรมการ ผู้บังคับการจังหวัดทหารบก ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด อัยการจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัด ประธานสภาทนายความจังหวัด เป็นกรรมการ และปลัดจังหวัด เป็นกรรมการและเลขาธิการ”

หมวด ๒ การแจ้งการชุมนุมสาธารณะ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นายอรรถพร พลบุตร และนายสมชัย อัศวพัฒนศิริ (ภรรยา) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการชุมนุมและคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะและเพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของผู้อื่นตามกฎหมาย ผู้ใดประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะและการชุมนุมนั้นกระทบต่อความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ ให้มีหนังสือแจ้งการชุมนุมต่อผู้รับแจ้งก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบสองสี่สิบแปดชั่วโมง

ให้ถือว่าผู้เชิญชวนหรือนัดหมายให้ผู้อื่นมาร่วมชุมนุมในวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด รวมทั้งผู้ขออนุญาตใช้สถานที่หรือเครื่องขยายเสียงหรือขอให้ทางราชการอำนวยความสะดวกในการชุมนุมเป็นผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะตามวรรคหนึ่ง

หนังสือแจ้งการชุมนุมสาธารณะให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

นายอภิชาติ ภาวิภาณูจน์ ขอแปรญัตติ โดยขอให้ตัดความในมาตรา ๑๐ ออกทั้งหมด เป็นดังนี้ (คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว) ผู้แปรญัตติพอใจ)

“มาตรา ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะและเพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของผู้อื่นตามกฎหมาย ผู้ใดประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะและจัดการชุมนุมนั้นกระทบต่อความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ ให้มีหนังสือแจ้งการชุมนุมต่อผู้รับแจ้งก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบสองสี่สิบแปดชั่วโมง

ให้ถือว่าผู้เชิญชวนหรือนัดหมายให้ผู้อื่นมาร่วมชุมนุมในวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด รวมทั้งผู้ขออนุญาตใช้สถานที่หรือเครื่องขยายเสียงหรือขอให้ทางราชการอำนวยความสะดวกในการชุมนุมเป็นผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะตามวรรคหนึ่ง

หนังสือแจ้งการชุมนุมสาธารณะให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

นายสุวิทย์ พะลัง ขอแปรญัตติ โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐ เป็นดังนี้ (คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว) ผู้แปรญัตติพอใจ)

“มาตรา ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะและเพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของผู้อื่นตามกฎหมาย ผู้ใดประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะและการชุมนุมนั้นกระทบต่อความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ ให้มีหนังสือแจ้งการชุมนุมต่อผู้คณะกรรมการรับแจ้งก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบสองสี่สิบแปดชั่วโมง ทั้งนี้คณะกรรมการรับแจ้งต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการชุมนุมด้วย

ให้ถือว่าผู้เชิญชวนหรือนัดหมายให้ผู้อื่นมาร่วมชุมนุมในวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด รวมทั้งผู้ขออนุญาตใช้สถานที่หรือเครื่องขยายเสียงหรือขอให้ทางราชการอำนวยความสะดวกในการชุมนุม เป็นผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะตามวรรคหนึ่ง

หนังสือแจ้งและสถานที่รับแจ้งการชุมนุมสาธารณะให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

นายสุวโรช พะลัง ขอแปรญัตติ โดยขอให้ตัดความในมาตรา ๑๑ ออกทั้งหมด เป็นดังนี้
(คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว) ผู้แปรญัตติพอใจ)

“ขวบทวิ ๑๑ ให้ผู้รับแจ้งเห็นแจ้งพื้นที่รวมตัวของประชาชนทุกหน่วยทั่วประเทศ”

มาตรา ๑๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

นายสุวโรช พะลัง ขอแปรญัตติ โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๓ เป็นดังนี้
(คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว) ผู้แปรญัตติพอใจ)

“มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ผู้คณะกรรมการรับแจ้งเห็นว่าการชุมนุมสาธารณะที่ได้รับแจ้งนั้นขัดต่อ
มาตรา ๘ ให้ยื่นคำขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งห้ามการชุมนุม

ให้ศาลพิจารณาคำขอเพื่อมีคำสั่งห้ามการชุมนุมตามวรรคหนึ่งเป็นการด่วน คำสั่งของศาลตาม
มาตรานี้ให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

นายสุวโรช พะลัง ขอแปรญัตติ โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๔ เป็นดังนี้
(คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว) ผู้แปรญัตติพอใจ)

“มาตรา ๑๔ ให้ผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะซึ่งไม่สามารถแจ้งการชุมนุมได้ภายใน
กำหนดเวลาตามมาตรา ๑๐ มีหนังสือแจ้งการชุมนุมพร้อมคำขอผ่อนผันกำหนดเวลาดังกล่าวต่อผู้บัญชาการ
ตำรวจนครบาลในกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดอื่น และผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ยื่นคำขอ
แจ้งก่อนเริ่มการชุมนุม และให้ประธานกรรมการรับแจ้งรับคำเนิกรนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการ
รับแจ้งโดยเร็วที่สุด

ให้ผู้ว่าฯ และผู้ว่าฯ คณะกรรมการรับแจ้งมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาคำขอผ่อนผันกำหนดเวลา
พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ได้รับคำขอ

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่พอใจผลการพิจารณา ให้ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อพิจารณาภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาตามวรรคสอง คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓ หน้าที่ของผู้จัดการชุมนุมและผู้ชุมนุม	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙	มีการแก้ไข
หมวด ๔ การคุ้มครองความสะดวกของประชาชน และการชุมนุมสาธารณะและการดูแล การชุมนุมสาธารณะ	ไม่มีการแก้ไข
ส่วนที่ ๑ การคุ้มครองความสะดวกของประชาชน และการชุมนุมสาธารณะ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑	ไม่มีการแก้ไข
ส่วนที่ ๒ การดูแลการชุมนุมสาธารณะ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒ มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น <u>นายอภิชาติ ตักติเศรษฐ์ (กรรมวิธีการ)</u> ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความใน มาตรา ๒๒ เป็นดังนี้ “มาตรา ๒๒ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสาธารณะและผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย จากหัวหน้าสถานีตำรวจ เป็นเจ้าพนักงานรับผิดชอบดูแลการชุมนุมสาธารณะให้เป็นไปตามความในหมวด ๓ แห่ง พระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่เห็นสมควร <u>รัฐมนตรีหรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติอาจแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ</u> <u>คนหนึ่งเป็นเจ้าพนักงานรับผิดชอบดูแลการชุมนุมสาธารณะดังกล่าวแทนเจ้าพนักงานตามวรรคหนึ่งก็ได้</u> <u>ให้นำความในมาตรา ๒๐ วรรคห้า มาใช้บังคับกับเจ้าพนักงานตามวรรคหนึ่งและวรรคสองโดย</u> <u>อนุโลม”</u>	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายบรรพต ตันธีรวงศ์ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่มความในมาตรา ๒๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๕ ในกรณีมีการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๑๕ หรือผู้จัดการชุมนุมหรือผู้ชุมนุมไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ หรือความในหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๒ ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีมีการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๑๕ หรือผู้ชุมนุมไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ ให้ประกาศให้ผู้ชุมนุมเลิกการชุมนุมภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๒) กรณีผู้จัดการชุมนุมหรือผู้ชุมนุมไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ ให้ประกาศให้ผู้ชุมนุมแก้ไขกรณีดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด

หากผู้ชุมนุมไม่ปฏิบัติตามประกาศดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๒ ร้องขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้ผู้ชุมนุมเลิกการชุมนุมสาธารณะนั้น ในระหว่างรอคำสั่งศาลให้เจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๒ ใช้สันติวิธีประนีประนอม หากไม่สำเร็จให้มีอำนาจกระทำการที่จำเป็นตามแผนหรือแนวทางการควบคุมการชุมนุมสาธารณะที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบตามข้อเสนอแนะของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองความสะดวกของประชาชนและคุ้มครองการชุมนุมสาธารณะ

แผนหรือแนวทางการควบคุมการชุมนุมสาธารณะที่จะกำหนดขึ้นตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานหลีกเลี่ยงการใช้กำลัง หรือหากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ให้ใช้กำลังหรือเครื่องมือควบคุมฝูงชนได้เฉพาะเท่าที่จำเป็น

การดำเนินการของเจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๒ ไม่ตัดสิทธิของผู้อื่นซึ่งได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการชุมนุมสาธารณะนั้นที่จะร้องขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้ผู้ชุมนุมเลิกการชุมนุม.”

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐

มีการแก้ไข

นายอภิชาติ การิกายุจน์ ขอแปรญัตติ โดยขอให้ตัดความในมาตรา ๓๐ ออกทั้งหมด เป็นดังนี้
(คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว) ผู้แปรญัตติพอใจ)

“มาตรา ๓๐ ผู้เลือกตั้งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดมิได้แจ้งการชั่งน้ำหนักของมาตรา ๓๐ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรภายในหนึ่งปีนับจาก

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

มีการแก้ไขการขอสงวนความเห็น

นายบรรพต ดันวีรวงศ์ และนายอรรถพร พลบุตร (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้
เพิ่มความในมาตรา ๓๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๖ ผู้ชุมนุมซึ่งเข้าร่วมการประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่มิชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๓๕ และ
ไม่ออกจากพื้นที่ควบคุมภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๒ ประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๖ ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่เห็นสมควรและมีเหตุควรบรรเทาโทษ ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กำหนดหรือจะ
ไม่ลงโทษก็ได้”

มาตรา ๓๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘

ไม่มีการแก้ไข

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

บางรัฐสภากรณ แก้วสนิท (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่มความเป็นมาตรา

๓๘/๑ เป็นต้นนี้

“มาตรา ๓๘/๑ การมีกอบรมเจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๒ และผู้ปฏิบัติหน้าที่
ตามมาตรา ๒๗ ต้องดำเนินการให้ทั่วถึงภายในเวลาสองปี”

๙. ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วเห็นว่าควรมีข้อสังเกตไว้ในรายงาน
ของคณะกรรมการเพื่อให้คณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทราบหรือควรปฏิบัติ ดังนี้

๙.๑ ในมาตรา ๔ การบัญญัติให้การชุมนุมสาธารณะในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์
ฉุกเฉิน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ทำให้การชุมนุมใดๆ ที่ไม่เกี่ยวกับสถานการณ์ฉุกเฉินหรือมิได้ทำให้
สถานการณ์ฉุกเฉินร้ายแรงมากขึ้นหรือมิได้ขัดขวางการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน ตามมาตรา ๔ แห่ง
พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๕๘ ไม่สามารถนำร่างพระราชบัญญัติการชุมนุม
สาธารณะ พ.ศ. มาใช้บริหารจัดการการชุมนุมได้ ส่งผลให้ไม่มีกฎหมายใดๆ ที่จะนำมาใช้บริหารจัดการการ
ชุมนุมสาธารณะที่ไม่เกี่ยวกับสถานการณ์ฉุกเฉินให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเพื่อให้การชุมนุมไม่กระทบต่อ
ความสะดวกของประชาชนในระหว่างมีการประกาศใช้สถานการณ์ฉุกเฉินได้ ซึ่งการชุมนุมในหลายกรณีในระหว่าง
ที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินเป็นการชุมนุมเรียกร้องที่มีสาเหตุมาจากความเดือดร้อนของประชาชนอย่าง
แท้จริงและมีความจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขโดยการบริหารราชการแผ่นดินจากรัฐบาลอย่างเร่งด่วน เช่น การ
ชุมนุมของเกษตรกรต่างๆ เป็นต้น อีกทั้งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๕๘ มิได้
มีวัตถุประสงค์เพื่อการบริหารจัดการการชุมนุมสาธารณะ และกำหนดเพียงการห้ามการชุมนุมในช่วงเวลาที่มีการ
ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินเท่านั้น ทำให้การชุมนุมเรียกร้องที่เกิดจากความเดือดร้อนของประชาชนดังกล่าวใน
ช่วงเวลาระหว่างประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินไม่มีกฎหมายที่จะมาบริหารจัดการเพื่อคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่
จะใช้ที่สาธารณะ

๙.๒ ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับกับการชุมนุม
สาธารณะทุกกรณีโดยกำหนดให้ผู้จัดการชุมนุมสาธารณะ ผู้ชุมนุมสาธารณะ และเจ้าหน้าที่ของรัฐร่วมกันบริหาร
ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการชุมนุมสาธารณะและเพื่อคุ้มครองความสะดวกของบุคคลอื่นที่จะใช้ที่สาธารณะ
ในระหว่างที่มีการชุมนุมสาธารณะ ในขณะที่ประชาชนทั่วไปยังคงมีทัศนคติเกี่ยวกับการชุมนุมสาธารณะว่าเป็นการ
ใช้เสรีภาพแบบไม่มีข้อจำกัด การบังคับใช้กฎหมายนี้จึงควรกระทำควบคู่ไปกับการให้ความรู้แก่ประชาชนอย่าง
ต่อเนื่องเพื่อสร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับขอบเขตและข้อควรปฏิบัติในการชุมนุมสาธารณะ เพื่อให้การชุมนุม
สาธารณะเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักการชุมนุมสาธารณะในระบบประชาธิปไตยที่ต้องไม่ล่วงล้ำสิทธิเสรีภาพ
ของบุคคลอื่นเกินสมควร

๙.๓ สำหรับศาลที่จะเป็นผู้พิจารณาและมีคำสั่งเกี่ยวกับคำสั่งห้ามหรือคำฟ้องขอให้เลิกการชุมนุม
หรือการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะเป็นศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง ขึ้นอยู่กับ
เนื้อหาของคำฟ้องหรือคำร้องในแต่ละกรณี และในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับเขตอำนาจศาล คณะกรรมการวินิจฉัย

ชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลก็จะเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดอันเป็นระบบที่มีอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม เพื่ออำนวยความสะดวก สดวกให้แก่ประชาชนและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เมื่อมีการวางแนวบรรทัดฐานดังกล่าวแล้ว สมควรที่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติในฐานะผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะได้ประชาสัมพันธ์ให้ ประชาชนทราบอย่างแพร่หลายด้วย

๔.๔ โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดช่องทางเพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้จัดการชุมนุม สาธารณะ ผู้ชุมนุมสาธารณะ และเจ้าหน้าที่ของรัฐในการร่วมกันบริหารความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการชุมนุม สาธารณะและเพื่อคุ้มครองความสะดวกของบุคคลอื่นที่จะใช้ที่สาธารณะโดยใช้ระบบให้ผู้จัดการชุมนุมสาธารณะ แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบถึงการชุมนุมก่อนการชุมนุมสาธารณะ ดังนั้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ ประชาชนในการใช้เสรีภาพในการชุมนุมสาธารณะอันเป็นรากฐานสำคัญของระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สมควรจะได้กำหนดวิธีการแจ้งการชุมนุมสาธารณะที่เป็นการอำนวยความสะดวก แก่ประชาชน เช่น โดยทางโทรสาร ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

๔.๕ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะอันเป็นสถานที่ชุมนุมนั้น เจ้าพนักงานต้องคำนึงถึง “ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน” รวมตลอดทั้ง “เสรีภาพในการประกอบ อาชีพ” และ “เสรีภาพในการเดินทาง” ของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะอันเป็นสถานที่ชุมนุมนั้นด้วย

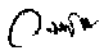
๔.๖ ในการประกาศกำหนดเกี่ยวกับเครื่องมือที่จะใช้ในการควบคุมฝูงชน สมควรคำนึงถึง เครื่องมือที่ใช้ในการควบคุมฝูงชนที่เป็นสากล และไม่ควรกำหนดให้ใช้อุปกรณ์ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตโดย สภาพ เป็นเครื่องมือหลักในการควบคุมฝูงชน

๔.๗ โดยที่เจ้าพนักงานมีหน้าที่สำคัญในการดูแลการชุมนุมสาธารณะและ การอำนวยความสะดวก แก่ประชาชนในการชุมนุมสาธารณะ และร่างมาตรา ๒๐ วรรคห้า กำหนดให้เจ้าพนักงานตามวรรคหนึ่ง ต้องผ่านการฝึกอบรมให้มีทักษะ ความเข้าใจและอดทนต่อสถานการณ์การชุมนุมสาธารณะ ประกอบกับการชุมนุม สาธารณะเป็นเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย สมควรที่สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติในฐานะผู้ปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะได้เร่งรัดให้มีการจัดการฝึกอบรมดังกล่าวแก่เจ้าหน้าที่ ตำรวจและผู้ซึ่งอาจได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เป็นเจ้าพนักงานตามร่างพระราชบัญญัตินี้

๔.๘ โดยที่การชุมนุมสาธารณะเป็นเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนในการปกครองตามระบอบ ประชาธิปไตย แต่โดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารจัดการกิจการของท้องถิ่น กรณีจึงสมควร ที่คณะรัฐมนตรีจะส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมทุกแห่ง จัดให้มีสถานที่เพื่อ ใช้สำหรับการชุมนุมสาธารณะขึ้นเป็นการเฉพาะ และสถานที่นั้นควรตั้งอยู่ในที่ที่สะดวกแก่ประชาชนที่จะเข้าไป ร่วมการชุมนุมหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้ด้วย

๔.๙ เนื่องจากสาเหตุในการชุมนุมสาธารณะส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเดือดร้อนของ ประชาชนในเรื่องต่าง ๆ และการพัฒนาสถานการณ์การชุมนุมไปสู่ความรุนแรงก็มักสืบเนื่องมาจากหน่วยงานของ รัฐไม่ให้ความสำคัญกับข้อเรียกร้อง การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพจึงสมควรดำเนินการควบคุม กำกับ การใช้มาตรการทางการบริหารและให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการรับและแก้ไขข้อร้องเรียนหรือข้อ เรียกร้องในการชุมนุมมีการแจ้งความคืบหน้าในการแก้ไขปัญหาให้ผู้ชุมนุม ผู้ร้องเรียนทราบอยู่เสมอจนกระทั่ง สามารถแก้ไขปัญหาได้ และโดยที่คณะรัฐมนตรีเคยมีมติเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๓๙ เรื่องการแก้ไขปัญหาการ ชุมนุมเรียกร้องโดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่มีการชุมนุมสาธารณะรีบเดินทางไปยังพื้นที่ที่มีการชุมนุมเรียกร้องเพื่อ แก้ไขปัญหาโดยด่วน ซึ่งเป็นไปตามแนวทางดังกล่าวอยู่แล้ว สมควรที่คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้หน่วยงานของรัฐถือ ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวอย่างเคร่งครัด

๑๐. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมและข้อสังเกตของคณะกรรมการ
มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

พลตำรวจโท

(วรพงษ์ ชิวปรีชา)

เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการประชุมสาธารณะ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการประชุมสาธารณะ

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ และการจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะในกรณีการประชุมสาธารณะและเพื่อคุ้มครองความสงบของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ ดังนั้น เพื่อคุ้มครองความสงบของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะเมื่อมีการประชุมสาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การประชุมสภา
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการประชุมสภา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประชุมสภา พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับการประชุมสภา ดังต่อไปนี้

(๑) การประชุมเนืองในงานพระราชพิธีและงานรัฐพิธี

(๒) การประชุมเพื่อประกอบพิธีกรรมทางศาสนาหรือกิจกรรมตามประเพณีหรือตามวัฒนธรรม

แห่งท้องถิ่น

(๓) การประชุมเพื่อจัดแสดงมหรสพ กีฬา ส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือกิจกรรมอื่นเพื่อประโยชน์

ทางการค้าปกติของผู้จัดการชุมนุมนั้น

(๔) การชุมนุมอันเป็นกิจกรรมภายในของสถานศึกษา

(๕) การชุมนุมหรือการประชุมตามบทบัญญัติของกฎหมายหรือการประชุมสัมมนา

ทางวิชาการของสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่มีวัตถุประสงค์ทางวิชาการ

มาตรา ๔ การชุมนุมสาธารณะในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินหรือประกาศใช้กฎอัยการศึก และการชุมนุมสาธารณะที่จัดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการหาเสียงเลือกตั้งในช่วงเวลาที่มีการเลือกตั้ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“การชุมนุมสาธารณะ” หมายความว่า การชุมนุมของบุคคลในที่สาธารณะเพื่อเรียกร้อง สนับสนุน คัดค้าน หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยแสดงออกต่อประชาชนทั่วไป และบุคคลอื่น สามารถเข้าร่วมการชุมนุมนั้นได้ ไม่ว่าการชุมนุมนั้นจะมีการเดินขบวนหรือเคลื่อนย้ายด้วยหรือไม่

“ที่สาธารณะ” หมายความว่า ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินที่ใช้เพื่อ สาธารณะประโยชน์หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกันหรือที่หน่วยงานของรัฐมิได้เป็นเจ้าของแต่เป็นผู้ครอบครอง หรือใช้ประโยชน์ บรรดาซึ่งประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้ รวมตลอดทั้งทางหลวงและทางสาธารณะ

“ทางหลวง” หมายความว่า ทางหลวงตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

“ทางสาธารณะ” หมายความว่า ทางบกหรือทางน้ำสำหรับประชาชนใช้ในการจราจร และให้ หมายความว่ารวมถึงทางรถไฟและทางรถรางที่มีรถเดินสำหรับประชาชนโดยสารด้วย

“ผู้จัดการชุมนุม” หมายความว่า ผู้จัดให้มีการชุมนุมสาธารณะ และให้หมายความว่ารวมถึง ผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง และผู้ซึ่งเชิญชวนหรือนัดหมายให้ผู้อื่นมา ร่วม การชุมนุมสาธารณะโดยแสดงออกหรือทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้จัดหรือร่วมจัดให้มีการชุมนุมนั้น

“ผู้ชุมนุม” หมายความว่า รวมถึง ผู้จัดการชุมนุม และผู้เข้าร่วมการชุมนุมสาธารณะไม่ว่าจะเข้า ร่วมการชุมนุมสาธารณะนั้นตามคำเชิญชวนหรือนัดหมายของผู้จัดการชุมนุมหรือไม่

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐบาล องค์การ มหาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานอื่นของรัฐ

“ผู้รับแจ้ง” หมายความว่า หัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสาธารณะหรือบุคคล อื่น ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีหน้าที่รับแจ้งการชุมนุมสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้

“ศส” หมายความว่า ศส กทส ศสขทส ศสคทส ศสคทสขทส ศสคทสขทสขทส ศสคทสขทสขทสขทส ศสคทสขทสขทสขทสขทส ศสคทสขทสขทสขทสขทสขทส ศสคทสขทสขทสขทสขทสขทสขทส

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๗ การชุมนุมสาธารณะต้องเป็นไปโดยสงบและปราศจากอาวุธ
การใช้สิทธิและเสรีภาพของผู้ชุมนุมในระหว่างการชุมนุมสาธารณะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขต
การใช้สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

มาตรา ๘ การชุมนุมสาธารณะต้องไม่เข้าไปหรือกีดขวางทางเข้าออกสถานที่ ดังต่อไปนี้
เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

- (๑) สถานที่ประทับของพระมหากษัตริย์ พระราชินี และพระราชทายาท และสถานที่พำนักของ
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ รวมถึงสถานที่พำนักของพระราชอาคันตุกะ
- (๒) รัฐสภา ทำเนียบรัฐบาล ศาล และหน่วยงานของรัฐ
- (๓) ท่าอากาศยาน ท่าเรือ สถานีรถไฟ หรือสถานีขนส่งสาธารณะ
- (๔) โรงพยาบาล สถานศึกษา และศาสนสถาน
- (๕) สถานทูตหรือสถานกงสุลของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

มาตรา ๙ ในกรณีให้เห็นสมควร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจัดให้มีสถานที่เพื่อใช้สำหรับ
การชุมนุมสาธารณะก็ได้

ในการจัดให้มีสถานที่สำหรับการชุมนุมสาธารณะตามวรรคหนึ่ง ให้องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นคำนึงถึงผลกระทบต่อความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะนั้นด้วย

การจัดให้มีสถานที่เพื่อการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา ๘ นี้ไม่กระทบต่อเสรีภาพของประชาชนที่
จะจัดการชุมนุมสาธารณะในที่สาธารณะอื่น

มิให้นำความในหมวด ๒ การแจ้งการชุมนุมสาธารณะ มาใช้บังคับกับการชุมนุมสาธารณะใน
บริเวณสถานที่ตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๒
การแจ้งการชุมนุมสาธารณะ

มาตรา ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะและ
เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของผู้อื่นตามกฎหมาย ผู้ใดประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะและการชุมนุมนั้น
กระทบต่อความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ ให้มีหนังสือแจ้งการชุมนุมต่อผู้รับแจ้งก่อนเริ่มการ
ชุมนุมไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบสองสี่สิบแปดชั่วโมง

ให้ถือว่าผู้เชิญชวนหรือนัดหมายให้ผู้อื่นมาร่วมชุมนุมในวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด รวมทั้งผู้ขออนุญาตใช้สถานที่หรือเครื่องขยายเสียงหรือขอให้ทางราชการอำนวยความสะดวกในการชุมนุม เป็นผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะตามวรรคหนึ่ง

หนังสือแจ้งการชุมนุมสาธารณะให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ ให้ผู้รับแจ้งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๒ ให้ถือว่าการประชุมสาธารณะที่อาจก่อให้เกิดกรณีดังต่อไปนี้เป็นการชุมนุมที่กระทบต่อความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะที่ต้องแจ้งการชุมนุมตามมาตรา ๑๐

(๑) ชัดขวางความสะดวกของประชาชนที่จะใช้หรือเข้าออกที่สาธารณะนั้นตามปกติ

(๒) ชัดขวางกรให้บริการหรือใช้บริการท่าอากาศยาน ท่าเรือ สถานีขนส่งสาธารณะ ระบบการขนส่งสาธารณะ หรือการสื่อสารสาธารณะอื่น

(๓) เข้าไปหรือกีดขวางทางเข้าออกสถานที่ตามมาตรา ๘

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่มีผู้รับแจ้งเห็นว่าการประชุมสาธารณะที่ได้รับแจ้งนั้นขัดต่อมาตรา ๘ ให้ยื่นคำขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งห้ามการชุมนุม

ให้ศาลพิจารณาคำขอเพื่อมีคำสั่งห้ามการชุมนุมตามวรรคหนึ่งเป็นการด่วน คำสั่งของศาลตามมาตรา นี้ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๔ ให้ผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะซึ่งไม่สามารถแจ้งการชุมนุมได้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๐ มีหนังสือแจ้งการชุมนุมพร้อมคำขอผ่อนผันกำหนดเวลาดังกล่าวต่อผู้บัญชาการตำรวจนครบาลในกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดอื่น แล้วแต่กรณี ก่อนเริ่มการประชุม

ให้ผู้รับคำขอมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาคำขอผ่อนผันกำหนดเวลา พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่รับคำขอ

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่พอใจผลการพิจารณา ให้ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อพิจารณาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาตามวรรคสอง คำสั่งของศาลตามมาตรา นี้ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๕ การชุมนุมสาธารณะที่ศาลมีคำสั่งห้ามการชุมนุม หรือที่จัดขึ้นหลังจากที่ผู้ยื่นคำขอได้รับหนังสือแจ้งว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรที่จะผ่อนผันกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๔ หรือที่จัดขึ้นระหว่างรอคำสั่งศาลตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ ให้ถือว่าเป็นการประชุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

หมวด ๓

หน้าที่ของผู้จัดการชุมนุมและผู้ชุมนุม

มาตรา ๑๖ ผู้จัดการชุมนุมมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) อยู่ร่วมการชุมนุมสาธารณะตลอดระยะเวลาการชุมนุม
- (๒) ดูแลและรับผิดชอบการชุมนุมสาธารณะให้เป็นไปโดยสงบและปราศจากอาวุธ ภายใต้ขอบเขตการใช้สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
- (๓) ดูแลและรับผิดชอบต่อชุมนุมสาธารณะไม่ให้เกิดการขัดขวางเกินสมควรต่อประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ ตลอดจนดูแลและรับผิดชอบต่อผู้ชุมนุมปฏิบัติตามมาตรา ๑๗
- (๔) ประกาศหน้าที่ของผู้ชุมนุมตามมาตรา ๑๗ และเงื่อนไขหรือคำสั่งตำรวจของผู้รับแจ้งและเจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๐ ให้ผู้ชุมนุมทราบและให้ประกาศซ้ำตามระยะเวลาที่ผู้รับแจ้งกำหนด
- (๕) ให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๐ ในการดูแลการชุมนุมสาธารณะให้เป็นไปตาม (๒) และ (๓)
- (๖) ไม่ยุยงส่งเสริมหรือชักจูงผู้ชุมนุมเพื่อให้ผู้ชุมนุมไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๑๗ ผู้ชุมนุมมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่ก่อให้เกิดความไม่สะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะตามมาตรา ๑๖
- (๒) ไม่ปิดบังหรืออำพรางตนโดยจงใจมิให้มีการระบุตัวบุคคลได้ถูกต้อง
- (๓) ไม่หว่านอาวุธเข้าไปในที่ชุมนุม ไม่ว่าจะได้รับอนุญาตให้มีอาวุธนั้นติดตัวหรือไม่
- (๔) ไม่บุกรุกหรือทำให้เสียหายหรือทำลายด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินของผู้อื่น
- (๕) ไม่ทำให้อื่นกลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน หรือเสรีภาพ หรือใช้กำลัง

ความเดือดร้อนที่พึงหวาดหวั่นได้ร่วมขึ้นไปตามปกติในสหราชอาณาจักร

(๕/๑) ไม่ทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนเกินที่พึงคาดหมายได้ว่าเป็นไปตามปกติและเหตุอันควร

- (๖) ไม่ใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้เข้าร่วมชุมนุมหรือผู้อื่น
- (๗) ไม่ขัดขวางหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานในการคุ้มครองความสะดวกของประชาชนในการใช้ที่สาธารณะหรือในการคุ้มครองการชุมนุมสาธารณะนั้น
- (๘) ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือคำสั่งตำรวจของเจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๐

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ผู้จัดการชุมนุมมิได้แจ้งว่าจะมีการเดินขบวนหรือเคลื่อนย้าย ผู้ชุมนุมจะเดินขบวนหรือเคลื่อนย้ายการชุมนุมได้ต่อเมื่อได้รับคำสั่งจากตำรวจแจ้งล่วงหน้าต่อหัวหน้าสถานีตำรวจซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลการชุมนุมสาธารณะนั้นไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง

มาตรา ๑๙ ผู้ชุมนุมต้องเลิกการชุมนุมสาธารณะภายในระยะเวลาที่ผู้จัดการชุมนุมได้แจ้งไว้
ต่อผู้รับแจ้ง

ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงก่อนสิ้นสุดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หากผู้จัดการชุมนุมประสงค์จะจัดให้มีการชุมนุมต่อไป ให้แจ้งขอขยายระยะเวลาการชุมนุมต่อผู้รับแจ้ง

หมวด ๔

การคุ้มครองความสะดวกของประชาชนและการชุมนุมสาธารณะ
และการดูแลการชุมนุมสาธารณะ

ส่วนที่ ๑

การคุ้มครองความสะดวกของประชาชนและการชุมนุมสาธารณะ

มาตรา ๒๐ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสาธารณะและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากหัวหน้าสถานีตำรวจ เป็นเจ้าพนักงานอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะนั้น และอาจแจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสาธารณะ หรือหน่วยงานประชาสัมพันธ์ของรัฐหรือเอกชนในท้องที่นั้นเพื่อทราบด้วยก็ได้

ในกรณีที่เห็นสมควร ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติอาจแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าพนักงานอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะนั้น แทนเจ้าพนักงานตามวรรคหนึ่งก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานตามวรรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะอันเป็นสถานที่ชุมนุม

(๒) อำนวยความสะดวกในการจราจรและการขนส่งสาธารณะในบริเวณที่มีการชุมนุมและบริเวณใกล้เคียงเพื่อให้ประชาชนได้รับผลกระทบจากการชุมนุมน้อยที่สุด

(๓) กำหนดเงื่อนไขหรือมีคำสั่ง **๕๗๕๗๕๗** ให้ผู้จัดการชุมนุมหรือผู้ชุมนุมปฏิบัติตามเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) หรือ (๒)

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๒) เจ้าพนักงานตามวรรคหนึ่งอาจมีคำสั่งให้ปิดการจราจรได้ แต่ให้กระทำได้เฉพาะในบริเวณอันจำกัดและเพื่อความปลอดภัยของผู้ชุมนุมและประชาชน และต้องหารือกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องก่อน

เจ้าพนักงานตามวรรคหนึ่งต้องผ่านการฝึกอบรมให้มี **ทักษะ** ความเข้าใจและอดทนต่อสถานการณ์การชุมนุมสาธารณะ และต้องแต่งเครื่องแบบเพื่อแสดงตน และอาจใช้เครื่องมือควบคุมฝูงชนได้ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ ก่อนและระหว่างการชุมนุมสาธารณะ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานประชาสัมพันธ์ของรัฐจัดหรือประสานให้มีการประชาสัมพันธ์เป็นระยะเพื่อให้ประชาชนทราบถึงสถานที่ที่ใช้

ในการชุมนุมและช่วงเวลาที่มีการชุมนุม ตลอดจนคำแนะนำเกี่ยวกับเส้นทางการจราจรหรือระบบการขนส่งสาธารณะที่จะช่วยให้ประชาชนได้รับผลกระทบจากการชุมนุมน้อยที่สุด

ส่วนที่ ๒

การดูแลการชุมนุมสาธารณะ

มาตรา ๒๒ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสาธารณะและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากหัวหน้าสถานีตำรวจ เป็นเจ้าพนักงานรับผิดชอบดูแลการชุมนุมสาธารณะให้เป็นไปตามความในหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่เห็นสมควร รัฐมนตรีหรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติอาจแต่งตั้งข้าราชการคนหนึ่งเป็นเจ้าพนักงานรับผิดชอบดูแลการชุมนุมสาธารณะดังกล่าวแทนเจ้าพนักงานตามวรรคหนึ่งก็ได้

ให้ข้อความในมาตรา ๒๐ วรรคห้า มาใช้บังคับกับเจ้าพนักงานตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง โดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ได้รับการร้องขอจากผู้จัดการชุมนุม ให้เจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๒ เข้าไปรักษาความปลอดภัยหรืออำนวยความสะดวกแก่ผู้ชุมนุมในสถานที่ชุมนุมและในช่วงเวลาการชุมนุม และให้รายงานผู้บัญชาการตำรวจนครบาลในกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดอื่น เพื่อทราบด้วย

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่มีการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๑๕ หรือผู้จัดการชุมนุมหรือผู้ชุมนุมไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ หรือความในหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๒ ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๑๕ หรือผู้ชุมนุมไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ ให้ประกาศให้ผู้ชุมนุมเลิกการชุมนุมภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๒) กรณีผู้จัดการชุมนุมหรือผู้ชุมนุมไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ ให้ประกาศให้ผู้ชุมนุมแก้ไขกรณีดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด

หากผู้ชุมนุมไม่ปฏิบัติตามประกาศดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๒ ร้องขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้ผู้ชุมนุมเลิกการชุมนุมสาธารณะนั้น ในระหว่างรอคำสั่งศาล ให้เจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๒ มีอำนาจกระทำการที่จำเป็นตามแผนหรือแนวทางการควบคุมการชุมนุมสาธารณะที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบตามข้อเสนอแนะของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองความสะดวกของประชาชนและคุ้มครองการชุมนุมสาธารณะ

แผนหรือแนวทางการควบคุมการชุมนุมสาธารณะที่จะกำหนดขึ้นตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานหลีกเลี่ยงการใช้กำลัง หรือหากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ให้ใช้กำลังหรือเครื่องมือควบคุมฝูงชนได้เพียงเท่าที่จำเป็น

การดำเนินการของเจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๒ ไม่ตัดสิทธิของผู้อื่นซึ่งได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการชุมนุมสาธารณะนั้นที่จะร้องขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้ผู้ชุมนุมเลิกการชุมนุม

มาตรา ๒๕ เมื่อได้รับคำขอให้มีการประชุมคณะกรรมการผู้ชุมนุมเล็กการประชุมสาธารณะ ให้ศาลพิจารณาคำขอนั้นเป็นการด่วน

ในการพิจารณา หากความปรากฏต่อศาลว่าการชุมนุมสาธารณะนั้นเป็นการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๑๕ หรือผู้จัดการชุมนุมหรือผู้ชุมนุมไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ แล้วแต่กรณี ให้ศาลมีคำสั่งโดยออกคำสั่งบังคับให้ผู้ชุมนุมเล็กการประชุมสาธารณะหรือผู้จัดการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด

คำสั่งศาลตามมาตรา นี้ให้เป็นที่สุด

ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีปิดประกาศคำสั่งศาลตามมาตรา นี้ไว้ในที่แลเห็นได้ง่าย ณ บริเวณที่มีการชุมนุมสาธารณะนั้น และประกาศโดยวิธีการใด ๆ เพื่อให้ผู้ชุมนุมได้รับทราบด้วย

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้ชุมนุมไม่เลิกการประชุมสาธารณะตามคำสั่งศาล ให้เจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๒ ประกาศกำหนดพื้นที่บริเวณที่มีการชุมนุมสาธารณะนั้นเป็นพื้นที่ควบคุมและประกาศให้ผู้ชุมนุมออกจากพื้นที่ควบคุมโดยเร็ว และให้รายงานรัฐมนตรีเพื่อทราบ

เมื่อมีการประกาศกำหนดพื้นที่ควบคุมตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ในกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดอื่น หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายได้รับผิดชอบ เป็นผู้ควบคุมสถานการณ์เพื่อให้มีการเลิกการประชุมสาธารณะตามคำสั่งศาล

มาตรา ๒๗ เมื่อพ้นระยะเวลาที่ประกาศให้ผู้ชุมนุมออกจากพื้นที่ควบคุม หากยังมีผู้ชุมนุมอยู่ในพื้นที่ควบคุม ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดซึ่งหน้า และให้ผู้ควบคุมสถานการณ์ดำเนินการให้มีการเลิกการประชุม โดยให้ผู้ควบคุมสถานการณ์และผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ควบคุมสถานการณ์มีอำนาจค้นและจับผู้ซึ่งยังอยู่ในพื้นที่ควบคุม ยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการชุมนุมสาธารณะนั้น หรือกระทำกรณที่จำเป็นตามแผนหรือแนวทางการควบคุมการประชุมสาธารณะตามมาตรา ๒๔

ให้นำความในมาตรา ๒๐ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ชุมนุมกระทำการใด ๆ ที่มีลักษณะรุนแรงและอาจเป็นอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือทรัพย์สินของผู้อื่นจนเกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง ให้เจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๒ มีอำนาจสั่งให้ผู้ชุมนุมยุติการกระทำนั้น หากผู้ชุมนุมไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๒ และผู้ควบคุมสถานการณ์และผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ควบคุมสถานการณ์มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ โดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ชุมนุมไม่เห็นด้วยกับคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำร้องคัดค้านต่อศาลเพื่อพิจารณาภายในสามสิบวันนับแต่วันมีคำสั่ง คำสั่งของศาลตามมาตรา นี้ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๙ ให้เจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๒ และผู้ควบคุมสถานการณ์ตามมาตรา ๒๗ และผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ควบคุมสถานการณ์ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๐ ผู้จัดการชุมนุมสาธารณะที่กระทบต่อความสงบของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะผู้ใดซึ่งมิได้แจ้งการชุมนุมตามมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๓๑ ผู้ใดจัด เชิญชวน หรือนัดหมายให้ผู้อื่นเข้าร่วมการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ ผู้จัดการชุมนุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) หรือผู้ชุมนุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) (๗) หรือ (๘) หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือคำสั่งของผู้รับแจ้งหรือเจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๓๓ ผู้จัดการชุมนุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ (๖) หรือผู้ชุมนุมผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ (๔) (๕) (๕/๑) หรือ (๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดโฆษณาหรือประกาศให้ผู้ชุมนุมใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นในระหว่างการชุมนุมสาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดเข้าร่วมการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ผู้ชุมนุมซึ่งออกจากพื้นที่ควบคุมภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๒ ประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๖ ไม่ต้องรับโทษสำหรับการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๓๖ ผู้ชุมนุมซึ่งเข้าร่วมการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๑๕ และไม่ออกจากพื้นที่ควบคุมภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๒ ประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีให้เห็นสมควร ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กำหนดหรือไม่ลงโทษก็ได้

มาตรา ๓๗ ผู้ใดไม่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๒ หรือจากผู้ควบคุมสถานการณ์ตามมาตรา ๒๖ ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พาอาวุธเข้าไปในที่ชุมนุม ไม่ว่าจะได้รับอนุญาตให้มีอาวุธนั้นติดตัวหรือไม่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าอาวุธตามวรรคหนึ่งเป็นอาวุธปืน วัตถุระเบิด หรือวัตถุอื่นใดอันมีสภาพคล้ายคลึงกัน ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ บรรดาทรัพย์สินที่ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการชุมนุมสาธารณะที่ยึดได้จากกรชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมิใช่ผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๙ การชุมนุมสาธารณะที่กระทบต่อความสงบของประชาชนที่ใช้ที่สาธารณะที่จัดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปได้โดยไม่ต้องแจ้งการชุมนุมสาธารณะตามความในหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ แต่การอื่นให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....